

som et Højreblad, „Aarhus Stiftstidende“ — det er aftrykt i „Social-Demokraten“ i Dag —, stempler paa en Maade, som ærede Medlemmer maaske vil have læst. Det staar med nogle Resultater — det nægter jeg ikke —, men Resultater, som neppe vil gøre det lettere hverken for Venstremænd eller Konservative at se Valget i Møde uden Bekymring, nogle Resultater, Militærforliget f. Eks., hvor Venstre ganske vist har maattet vige et godt Stykke fra sine gamle Standpunkter over imod de Konservative, men vort Parti ærede Ordfører nævnte forleden, hvordan Officerer, hvordan sagkyndige skildrede det paa en Maade, der ingenlunde kunde være opbyggelig for Konservative. Nogle Resultater hist og her, men i det, der skulde være Hovedsagen for et konservativt Parti, som det nu en Gang har udviklet sig her i Landet, med det danske konservative Partis Traditioner, Historie, Virkeomraade og hele Forholdet, hvor det konservative Parti ifølge Fortid og Arv særlig skulde varetage Byerhvervenes og blandt Byerhvervene ganske særlig Industriens Interesser. Hvordan staar det her? Ja, en Smule i Ny og Næ, en lille Naadegave, naar det kneb for det kære Ministeriums Liv, saaledes at der ikke var andet at gøre. Som f. Eks. i de første Augustdage i Fjor, da det i den Grad kneb for Ministeriets Tilværelse, at de som Manden, der blev forfulgt af Ulve, maatte kaste, om det saa var levende Børn, ud for at standse Forfølgelsen, saa man Importreguleringen blive kastet ud — og den blev ogsaa taget tilbage, saa snart man var sluppet ud af Livsfaren. Og paa samme Maade udkastede man Toldbeskyttelse, Protektionisme, men af en saadan Art, at Ordningen for et af de Fags Vedkommende, som den var tiltænkt, blev belastet med et saadant Tilhæng, at den slet ikke kunde gennemføres.

I det hele og store har jo det konservative Folkeparti i disse 3 Aar ganske svigtet Byerhvervenes og særlig Industriens Interesser. Det har syntes mange uforstaaeligt, at et Parti ligesom kan svigte sin egen Basis. Naar Riget bliver splidagtigt med sig selv, er dets Tid omme. Naar et Parti svigter sin Kærne, er det færdigt. Hvordan har det kunnet gaa til? Hvorfor har de Konservative ikke i højere Grad gjort deres Indflydelse gældende i Retning af, at der i Tide, allerede fra 1920, men da navnlig i Sommeren 1921, blev gjort noget alvorligt for at værne vore Erhverv og særlig vor Industri mod Følgerne af de fuldkommen ekstraordinære Forhold ude omkring i den øvrige Verden. Ja nu, efter det, der er

sket i det sidste Aar, forstaaer vi det desværre bedre, end mange maaske hidtil har forstaaet det. Vi forstaaer, at Industrien gennem sine Ledere stod saa uendelig svagt, og vi forstaaer, at den konservative Presse, som skulde have varetaget Byerhvervenes og Industriens Interesser overfor en agrarisk farvet Venstregering, navnlig her i Hovedstaden stod saa uendelig svagt. Mange af disse Industriledere var desværre selv personligt kompromitterede gennem Landmandsbankssagen og alle de Sager, der knytter sig dertil; og den konservative Hovedstadspressen var gennem sine nærmeste paarørende — det gælder baade det ene og det andet Blad — saa kompromitterede, at de ikke kunde røre sig i denne Sag, Ryggen var knækket, Villien brudt, de kunde ikke. Dér har vi Forklaringen til dette sørgelige Fænomen.

Jeg husker, at Direktør Benny Dessau, da Toldforhandlingerne begyndte i Efteraaret 1921, i en offentlig Tale manede den danske Arbejderklasse til at forstaa sin Besøgelsestid. Jeg tillod mig her under Toldlovsdebatten at svare derpaa og sagde, at den danske Arbejderklasse skulde vel vide at forstaa sin Besøgelsestid, og vi tog det Standpunkt, vi har taget overfor Byerhvervene og Industrien. De Forslag, som er fremsat fra vor Side, de Krav, vi har rejst, har ogsaa baaret Vidnesbyrd derom. Vi har uden al gammel Doktrinarisme været villige til og opfordret andre til at gribe til de ekstraordinære Midler, som er nødvendige under ganske ekstraordinære Verdensforhold. Men Direktør Benny Dessau og hans Industriledere fæller bad jeg om at ville forstaa deres Besøgelsestid.

Det tror jeg ikke de har gjort. Middagsselskabernes Ring, Middagsselskabernes Aand, denne Middagsselskabernes Ringens Aand har usægtelig virket i disse Aar, saadan at Villien har været lammet og Ryggen knækket, og de har intet kunnet. Gang paa Gang har der jo tilmed været gjort Forsøg paa atter at faa Middagsselskabernes Ring sluttet, atter at faa denne Ringens Aand gjort levende og virksom. Gang paa Gang har der været gjort fortvivlede Forsøg paa at faa nogle af dem, som var blevet kompromitteret, og som kun havde een Ting at gøre, nemlig at holde sig hjemme, udenfor det hele, frem igen. Middagsselskabernes Ring er, ærede Medlemmer, maaske den stærkeste Ring, vi har her i Landet. Den højtærede Landbrugsminister, som gaar paa Jagt efter Organisationer og deres Tyranni, skulde en Gang kige indenfor Middagsselskabernes Ring. Det er en umaadelig